

September 2012
NOODKLUS

Ons huis verkeert in een permanente staat van "net niet af". Een plint hangt los aan de muur, de schroef steekt er nog uit, maar ach, je ziet er niks van, het zit immers onder de verwarming. Boven ligt een houten vloer, zelf gelegd en die drempel, ach dat doen we later wel. Al elf jaar hebben we boven in het toilet geen knop om door te spoelen. Het bedieningspaneel zat er ooit voor, maar niet goed genoeg. De leden van ons gezin weten dat je kunt doorspoelen door je hand in het gat in de muur te steken en dan een stangetje naar achter te drukken. Maar als er logeetjes of vriendjes te spelen zijn vinden we na afloop regelmatig nog een plasje of erger in de pot.

Toen junior 1 zes jaar geleden een nieuwe kamer kreeg pakten we uit. Het werd een superkamer met alles erop en eraan. Alleen dat ene lampje moet nog steeds worden opgehangen. Maar ach, het functioneert.

En daar zijn wij al blij mee. Junior 1, belast met onze genen, taalt er niet naar. Anders werd het toen ons huis hangplek werd van vleermuizen. De vleermuizen kwamen binnen door het openstaande doucheraampje, cirkelden dan wat rondjes om de kinderhoofden en kozen vervolgens een hangplek aan één of ander gordijn. Huilende kinderen, gillende ouders, het was een dolle boel. En na de zevende vleermuisvoorstelling waren we het zat. We kochten een hor en maakten deze zelf voor het doucheraampje. Sindsdien zijn we vleermuisvrij en trots. Trots dat wij zulke goede doorpakkers zijn, want die hor die hebben we toch maar even gemonteerd. Volgende week doen we het lampje. Of nee, volgende week lukt niet, dat wordt dan die week daarna. Denk ik. Bianca

Oktober 2012
Muzikaal talent Junior 2 wenst blokfluitles.

Hij heeft op school een briefje gekregen waarmee hij zich kan opgeven voor een jaar lang blokfluitles. En dat lijkt hem wel wat. "Blokfluitles" schampert junior 1 en ook wederhelft kijkt mij vragend aan. "Is dat niet iets voor meisjes?" lees ik in zijn blik. Ik leg junior 1 en wederhelft uit dat ook Michael Jackson en Nick en Simon ooit zijn begonnen met blokfluitles. En stiekem juich ik. Want ook ik heb vroeger blokfluitles gehad, gevolgd door enkele jaren pianoles en ik weet zeker dat junior 2, gezegend met mijn muzikale talent, een Wibi Soerjadi in zich heeft. De eerste lessen worden besteed aan de noten en hoeveel tellen de verschillende noten duren maar tijdens de derde les komt de blokfluit er aan te pas. Junior 2 vertelt dat hij een sticker heeft gekregen. Een kleine sticker, de kinderen die geoefend hadden kregen een grote sticker. Potverdorie! Dat gaat zomaar niet, mijn junior dient een grote sticker te krijgen! We slaan aan het oefenen. Maar na drie keer hetzelfde kleuterliedje ("neehee, die noot moet langer!" en "daar moet je weer naar beneden, dat hoor je toch zelf ook wel!") geef ik het al op. En herinner ik me plotseling weer hoe ik op m'n 14e iedere maandagmiddag weer naar die muziekschool toe fietste. En hoe ik baalde dat mijn vriendinnen naar huis konden, maar ik weer naar die pianojuf moest die ook nog tegen me mopperde omdat ik weer niet genoeg geoefend had. Ik neem me voor om later, als Junior 2 in Ahoy optreedt, vooraan te gaan staan. Hoe hij daar komt laat ik echter aan hem en z'n muziekjuf over. Bianca

November 2012
KERSTKAARTENBLUES

De tijd van de kerst komt er weer aan en over het algemeen stemt dat me blij. Gezellige sfeer, warmte, lekker eten en drinken, heerlijke tijden breken aan. Minder blij word ik van de kerstkaartenraditie. Kerstkaarten moeten aan nogal wat eisen voldoen. Ze moeten mooi, grappig, ontroerend, creatief en ecologisch dan wel biologisch verantwoord zijn. Ze moeten betaalbaar zijn en ze moeten tijdig aangeschaft en verstuurd worden.

En vooral dat laatste, daar heb ik de nodige moeite mee.

Ieder jaar weer neem ik me voor om tijdig over te gaan tot aanschaf van de perfecte kaart.

Maar, pas als de kaarten van de eerste fanatici onze brievenbus en de rode vlekken mijn nek instromen, schaf ik ze aan. Maar, dan ben ik er nog niet. Want, wie krijgt er een kaart? Moet die ene collega weer een kaart hebben en waarom die andere dan niet? En durf ik die vroegere vriendin dit jaar eindelijk van het lijstje te schrappen?

En zo schrijf ik ieder jaar dan uiteindelijk maar weer zoetsappige teksten op misselijkmakende kaarten voor vage kennissen van wie het me eigenlijk niets kan schelen of ze een prettige kerst (Pasen, Pinksteren of Hemelvaart) hebben! En dat dat gevoel wederzijds is vind ik meer dan prima!

Ú wens ik straks uiteraard wél een hele fijne kerst toe...

Bianca

December 2012
Tot zoens!

Het nieuwe jaar zit eraan te komen, en daarmee het fenomeen: Nieuwjaarswensen. Dilemma hierbij is, zoenen we wel of zoenen we niet. 's Nachts om 12 uur is het natuurlijk geen probleem, beneveld door de champagne en oliebollen zoen ik alles wat in mijn buurt komt. Niets en niemand is me te gek, kom maar op: Happy Newyear!!! Maar zodra de alcohol mijn lijf heeft verlaten en de gene is teruggekeerd begint het geworstel. Zoenen of niet? Nieuwjaarswensen zijn te verdelen in drie types. Je hebt hen die steevast doorzoenen. Dat weet je, dat zie je, dat is duidelijk. Ik zoen driftig mee. Daarnaast de types die standvastig niet zoenen. Prima, ik druk ze met liefde de hand. Maar je hebt ook de types, waartoe ikzelf behoor, die twijfelen. Wat doen we, zoenen of niet? En als we

dan besluiten over te gaan tot zoenen, we zijn tenslotte hip, dan drukken we elkaar eerst schutterig de hand waarna we steevast dezelfde kant op buigen. Omdat onze lippen elkaar dreigen te raken buigen we snel gegeneerd de an-dere kant op waardoor we nogmaals hetzelfde beleven. Zo staan we met schokkende hoofden quasi vrolijk te lachen totdat onze lippen de wederkerige wang bereiken. En zo moeten we ons tot diep in januari door deze genante vertoning heen worstelen. Dit jaar wil ik het anders doen. Als we nou met z'n allen afspreken om elkaar om 00.30 uur te treffen onder de Boshof, dan zoenen we ons daar soepel het dorp door en zijn er voor de rest van het jaar klaar mee.

Voor hen die dan niet kunnen: vanaf deze plek een heel gelukkig, schriftelijk Nieuwjaar gewenst!

Bianca